

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1101/2014
20.11.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.М., због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.М., адвоката С.А., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу К 97/12 од 04.07.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 754/14 од 12.06.2014. године, у седници већа одржаној у смислу члана 490. ЗКП, дана 20.11.2014. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.М., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу К бр.97/12 од 04.07.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 754/14 од 12.06.2014. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Шапцу К бр.97/12 од 04.07.2013. године, окривљени М.М., оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од две године и шест месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору од 26.09.2010. до 30.09.2011. године.

На основу члана 196. став 1. ЗКП, у вези члана 193. став 1. тачка 2. ЗКП, окривљени М.М., обавезан је да плати трошкове поступка у износу од 215.351,93 динара, а на основу тачке 7. истог члана обавезан је да плати трошкове пуномоћника оштећене у износу од 302.250,00 динара, а на основу тачке 9. истог члана обавезан је да плати паушал у износу од 10.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Првостепена пресуда потврђена је пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 754/14 од 12. јуна 2014. године, а којом су одбијене жалбе јавног тужиоца и браниоца окривљеног.

Против ових пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног М.М., адвокат С.А., због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 10. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине првостепену и другостепену пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање или да ове пресуде преиначи тако што ће окривљеног М.М. ослободити од оптужбе за предметно кривично дело или му изрећи блажу кривичну санкцију. Бранилац окривљеног је предложио и да се окривљеном одложи извршење правноснажне пресуде.

Врховни касациони суд је доставио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сматрајући да присуство Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног не би било од значаја за доношење одлуке, па их није обавестио о седници већа у смислу члана 488. став 2. ЗКП.

Врховни касациони суд одржао је седницу већа у смислу члана 490. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.М. је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости наводи да су првостепена и другостепена пресуда донете уз повреду закона из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП истичући да је Апелациони суд у Београду својом ранијом одлуком Кж1 број 4802/13 од 12.11.2013. године, усвојио жалбу браниоца окривљеног а да је својом каснијом одлуком Кж1 број 754/14 од 12.06.2014. године, након укидања раније другостепене пресуде од стране Врховног касационог суда у Београду пресудом Кзз број 187/14 од 10.04.2014. године, одбио као неосновану жалбу браниоца окривљеног на који начин је повредио принцип забране преиначења на горе имајући у виду да одлука након укидања по ванредном правном леку не може бити донета на штету окривљеног.

Врховни касациони суд налази да су изнети наводи захтева браниоца окривљеног неосновани из следећих разлога:

Из списка предмета произлази да је пресудом Вишег суда у Шапцу К 33/11 од 30.09.2011. године, окривљени М.М. оглашен кривим због кривичног дела нехатно лишење живота из члана 118. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од две године и шест месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору од 26.09.2010. године па надаље, која пресуда је решењем Апелационог суда у Београду, број Кж1 6007/11 од 18.09.2012. године, којим су уважене жалбе Вишег јавног тужиоца у Шапцу и браниоца окривљеног М.М. и по службеној дужности, укинута и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

У поновном поступку Виши суд у Шапцу донео је пресуду К 97/12 од 04.07.2013. године, којом је окривљеног М.М. огласио кривим за кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 3. у вези става 1. КЗ и осудио на казну затвора у трајању од три године и шест месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору од 26.09.2010. до 30.09.2011. године.

Против ове пресуде жалбе су изјавили Виши јавни тужилац у Шапцу, због битне повреде одредаба кривичног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и бранилац окривљеног због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде Кривичног закона, па је Апелациони суд у Београду одлучујући о овим жалбама донео пресуду Кж1 4802/13 од 12.11.2013. године, којом је усвојио жалбу браниоца окривљеног, преиначио првостепену пресуду у погледу правне оцене дела и одлуке о казни, тако што је кривичноправне радње окривљеног за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, правно квалификовао као кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 3. у вези става 2. КЗ и осудио га на казну затвора у трајању од две године и шест месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору док су жалба браниоца окривљеног у преосталом делу као и жалба Вишег јавног тужиоца одбијене као неосноване, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Након тога, бранилац окривљеног поднео је Врховном касационом суду захтев за заштиту законитости против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу К 97/12 од 04.07.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.4802/13 од 12.11.2013. године, па је Врховни касациони суд одлучујући о захтеву донео пресуду Кзз 187/2014 од 10.04.2014. године, којим је усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног и укинуо правноснажну пресуду Апелационог суда у Београду Кж1 број 4802/13 од 12.11.2013. године и списе предмета вратио Апелационом суду у Београду, на поновно одлучивање.

Апелациони суд у Београду је у поновљеном поступку донео пресуду Кж1 754/14 од 12.06.2014. године којом је одбио као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Шапцу и браниоца окривљеног, а првостепену пресуду потврдио.

Врховни касациони суд налази да се захтевом браниоца окривљеног неосновано побија наведена другостепена пресуда због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП.

Забрана преиначења на горе прописана чланом 453. ЗКП, значи да се пресуда у материјалноправном погледу не може изменити на штету окривљеног тј. у погледу правне квалификације кривичног дела и одлуке о кривичној санкцији, како је прописано цитираном законском одредбом, с тим што везује суд у ситуацији када је жалба изјављена само у корист окривљеног и протеже се на редован кривични поступак у целини као и поступак по ванредним правним лековима.

Према стању у списима против обе првостепене пресуде донете против окривљеног у конкретном кривичном предмету, јавни тужилац је изјавио жалбу по свим законским основима, а жалба јавног тужиоца изјављена у поновном поступку одбијена је пресудом Апелационог суда у Београду број Кж1 4802/13 од 14. новембра 2013. године, док је другостепени суд, истовремено, усвајањем жалбе браниоца изјављене у корист окривљеног, преиначио првостепену пресуду на његову штету, изменом правне квалификације, а која повреда је отклоњена одлуком Врховног касационог суда Кзз 187/2014 од 10. априла 2014. године. Том одлуком поступак је враћен у фазу одлучивања по изјављеним жалбама против првостепене пресуде, у ком поступку није уважена жалба јавног тужиоца, али

овог пута ни жалба браниоца окривљеног, што тачно истиче бранилац у поднетом захтеву.

Након укидања другостепене одлуке по ванредном правном леку, дакле, Апелациони суд у Београду је пресудом број Кж1 754/14 од 12. јуна 2014. године, одлучујући поново о жалбама јавног тужиоца и браниоца окривљеног, на основу члана 457. ЗКП, одбио ове жалбе као неосноване, потврдио првостепену пресуду и на описани начин није учинио повреду одредбе члана 453. ЗКП, односно битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП.

Ова оцена Врховног касационог суда обухвата другостепену пресуду Апелационог суда али и првостепену пресуду донету у поновљеном поступку против окривљеног која је потврђена у односу на правну оцену и кривичну санкцију, при чему је другостепени суд поступао у складу са законским овлашћењима у погледу испитивања првостепене пресуде и начина одлучивања по изјављеним жалбама.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.**

**Председник већа - судија
Јанко Лазаревић,с.р.**